

Prima instanță: Jud. Centru
Jud. I.Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
I.Cimpoi, I.Secrieru, E.Fistican

ÎN C H E I E R E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinînd admisibilitatea recursului declarat de către Plăcintă Ștefan în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Plăcintă Ștefan către Departamentul Trupelor de Carabineri privind recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Departamentul Trupelor de Carabineri, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 31 octombrie 2016, s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La 29 septembrie 2016, Plăcintă Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Trupelor de Carabinieri cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat, la 03 iulie 2015 a semnat contractul nr.53824 cu privire la satisfacerea serviciului militar în trupele de carabinieri (trupele interne) ale Ministerului Afacerilor Interne. A fost angajat în cadrul Secției ordine și siguranță publică a Direcției management operațional a Statului-Major al Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne. Ulterior la 05 august 2016, în baza raportului personal, a fost transferat în funcția de inspector principal al Secției planificare și evaluare misiuni a Direcției dirijare operațională a Serviciului dirijare operațională și inspectare (cu statut de direcție generală) cu

eliberarea din cadrul Departamentului Trupelor de Carabinieri, fapt confirmat prin ordinul MAI nr. 138ef. din 05 august 2016.

Plăcintă Ștefan a menționat că, la 29 iulie 2016 a depus un raport, prin care a solicitat transferarea într-o altă structură pentru care este prevăzut serviciul special. Raportul dat a fost acceptat de către toți șefii ierarhic superiori, iar prin ordinul nr.153 din 10 august 2016 a fost exclus din listele efectivului Departamentului Trupelor de Carabinieri (transferat pentru continuarea serviciului în cadrul SDOI al MAI) în legătură cu numirea în altă funcție într-o structură cu statut special.

Totodată a indicat că, potrivit prevederilor art. 19 alin. (5) al Legii nr.162 din 22 iulie 2015, Departamentului Trupelor de Carabinieri urma să-i achitate indemnizația de transfer în mărime de trei solde lunare, însă acest fapt nu s-a realizat.

A relatat că, la 23 august 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă înregistrată cu nr.P-66/16, prin care a solicitat achitarea indemnizației în mărime de trei solde lunare. Prin răspunsul din 07 septembrie 2016 nr. 1/2-P66/16, a fost informat despre faptul că, careva solicitări din partea sa privind transferarea în altă structură în cadrul Departamentului Trupelor de Carabinieri nu a parvenit și că în cazul numirii sale nu s-a practicat procedura de eliberare din funcție sau concediere, chiar dacă din conținutul ordinului nr.138ef din 05 august 2016, rezultă că, după transferul său a urmat eliberarea din funcția deținută în cadrul Departamentului Trupelor de Carabinieri.

Reclamantul considera că, prin răspunsul nr. 1/2-P66/16 din 07 septembrie 2016 a fost aplicat un tratament discriminatoriu în privința sa având în vedere cazurile similare în care angajaților Departamentului Trupelor de Carabinieri le-au fost achitate indemnizațiile nominalizate în legătură cu eliberarea din serviciul militar conform aceleiași temeii legal.

Totodată a indicat că, prin contractul nr.53824 cu privire la satisfacerea serviciului militar în trupele de carabinieri (trupele interne) ale MAI, semnat cu angajatorul, a fost angajat în cadrul Secției ordine și siguranță publică a Direcției management operațional a Statului-Major al Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI, motiv pentru care consideră că la eliberarea sa din serviciu urma a-i fi achitată indemnizația invocată.

Plăcintă Ștefan a solicitat anularea răspunsului Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr. 1/2-P66 16 din 07 septembrie 2016 cu obligarea pârîtului de a calcula și achita indemnizația în mărime de trei solde lunare și încasarea compensației prejudiciului moral în mărime de 15000 lei.

Reclamantul a menționat că își întemeiază cerințele pe norma legală evidențiată la art. art. 28 alin. (1) lit. c), 31 alin. (2) lit. c), 35 alin. (2) lit. c) și alin. (3) ale Legii cu privire la statutul militarilor și art. 4 al Legii cu privire la trupele de carabinieri (trupele interne) ale Ministerului Afacerilor Interne, precum și pct. 140 lit. i) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar prin contract, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr.941 din 17 august 2006.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chişinău din 31 octombrie 2016 s-a admis parţial acţiunea, s-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul pîrîtului exprimat în răspunsul nr. 1/2-P66/16 din 07 septembrie 2016, s-a obligat Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI la calcularea şi achitarea reclamantului a îndemnizaţiei în mărime de trei solde lunare, potrivit art. 19 alin. (5) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2015, în rest pretenţiile fiind respinse ca nefondate (f.d.57-63).

La 02 noiembrie 2016 Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Centru, mun. Chişinău din 31 octombrie 2016, cu pronunţarea unei noi hotărîri prin care acţiunea să fie respinsă integral (f.d.47-49, 68-71).

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 ianuarie 2017 s-a admis cererea de apel înaintată de Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI, s-a casat hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chişinău din 31 octombrie 2016 şi s-a emis o nouă hotărîre prin care: s-a respins ca fiind neîntemeiate pretenţiile înaintate de Plăcintă Ştefan împotriva Departamentului Trupelor de Carabinieri cu privire la anularea răspunsului Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne nr. 1/2-P66 16 din 07 septembrie 2016 cu obligarea pîrîtului de a calcula şi achita reclamantului îndemnizaţia în mărime de trei solde lunare, prevăzută de art. 19 alin.(5) al Legii cu privire la statutul militarilor. În rest, hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chişinău din 31 octombrie 2016 a fost menţinută (f.d. 96-103).

În motivarea soluţiei s-a reţinut ca incorecte concluziile primei instanţe referitoare la faptul că prin ordinul MAI nr. 138ef din 05 august 2016 Plăcintă Ştefan a fost eliberat din funcţie şi, astfel, situaţia dată se încadrează în dispoziţiile art. 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul militarilor. Eliberarea din funcţie s-a realizat ca urmare a numirii lui Plăcintă Ştefan, în mod de avansare în serviciu, în cadrul unei instituţii subordonate aceleiaşi structuri de stat. Respectiv, eliberarea dată din funcţie nu constituie o eliberare din serviciu, motiv pentru care în cazul dat nu se întrunesc cerinţele instituite de norma citată mai sus pentru achitarea indemnizaţiei. Din textul acestui articol se conchide că indemnizaţia se achită doar în cazul în care are loc eliberarea din serviciul militar, şi nu din funcţia deţinută de militar ca urmare a avansării.

A indicat că, Plăcintă Ştefan nu a fost eliberat din serviciul militar. El continuînd exercitarea atribuţiilor în cadrul Serviciului dirijare operaţională şi inspectare.

În speţă lipsesc temeiuri legale pentru admiterea acţiunii, în temeiul art. 35 alin. (3) lit.i) al Legii cu privire la statutul militarilor, deoarece în cazul dat acesta nu a fost transferat într-o altă structură de stat, ci a fost transferat într-o altă instituţie subordonată aceleiaşi structuri de stat - Ministerul Afacerilor Interne.

Referitor la încasarea prejudiciului moral, instanţa de apel a menţionat că pîrîtul nu poate răspunde în ordinea art. 1398 alin. (1) –(2) şi art. 1422 alin. (1) –(2) Cod

Civil, deoarece nu săvârșit față de reclamant vre-o faptă ilicită, ce constituie element al răspunderii delictuale civile.

La 14 martie 2017 Plăcintă Ștefan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 19 ianuarie 2017 (f.d. 106-115).

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 ianuarie 2017 și a fost expediată părților la 20 ianuarie 2017, însă careva probe ce ar demonstra recepționarea acestora de către participanții la proces, lipsesc. Ca urmare, recursul depus la 14 martie 2017, este depus în termen.

La 07 aprilie 2017 Departamentul Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Plăcintă Ștefan, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibil.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Plăcintă Ștefan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Plăcintă Ștefan a invocat în recursul său că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare. Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a II -a are caracter devolutiv numai asupra problemelor

de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Plăcintă Ștefan împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Plăcintă Ștefan în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Plăcintă Ștefan către Departamentul Trupelor de Carabineri privind recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu